

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel az 1977. augusztus 12-i 675. törvény 2. cikke ötödik bekezdésének c) pontja szerinti válságban lévő vállalkozások esetében hatályban tartotta az 1990. december 29-i 428. törvény 47. cikke (5) és (6) bekezdésének rendelkezéseit, és így a „válsághelyzetben lévőnek” nyilvánított vállalkozás átruházása esetén a 2001/23/EK irányelv 3. és 4. cikkében írt munkavállalói jogoknak nincsen biztosítékuk – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előadja, hogy a 428/1990 törvény rendelkezései (a 47. cikk (5) és (6) bekezdése) sértik a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾, mivel a Cassa integrazione guadagni straordinaria (rendkívüli létszámcsökkentési alap) rendszerébe felvett, majd átruházott vállalkozások munkavállalói a szakszervezeti megállapodásban esetleg kikötött biztosítékok kivételével elveszítik a codice civile (olasz polgári törvénykönyv) 2112. cikkében írt jogait (a 47. cikk (5) bekezdésében kimondott „legkedvezőbb bánásmód elve”).

Ez azt jelenti, hogy a válsághelyzet miatt a Cassa integrazione guadagni (CIGS) rendszerébe felvett vállalkozások munkavállalói a vállalkozás átruházása esetén nem jogosultak az irányelv 3. és 4. cikke szerinti biztosítékokra.

A 47. cikk (6) bekezdése előírja: azok a munkavállalók, akik nem kerülnek munkaviszonyba a vállalkozás megszerzőjével, bérlőjével vagy új üzemeltetőjével, elsőbbséggel jogosultak munkaviszonyt létesíteni, ha e jogutód az átruházást követő egy éven – vagy a kollektív szerződésben kikötött ennél hosszabb időtartamon – belül munkavállalót vesz fel. Az ilyen munkavállalóval szemben, akivel a vállalkozás megszerzője, bérlője vagy új üzemeltetője a vállalkozás átruházását követő időpontban létesít munkaviszonyt, a codice civile 2112. cikke nem alkalmazható.

Az olasz kormány nem vitatta a Bizottság elemzését, miszerint a válsághelyzet miatt a CIGS rendszerébe felvett vállalkozások munkavállalói a vállalkozás átruházása esetén nem jogosultak az irányelv 3. és 4. cikke szerinti biztosítékokra. Viszont azt állí-

totta, hogy ilyen esetben az irányelv 5. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó.

A Bizottság keresetében előadja, hogy e rendelkezés a vállalkozás átruházásakor, az átruházó komoly gazdasági válsághelyzete esetén lehetővé teszi a munkavállalók munkafeltételeinek a munkahelyek védelme érdekében, a vállalkozás, az üzlet vagy ezek egy része fennmaradásának biztosításával történő megváltoztatását. E rendelkezés azonban csak arra jogosítja a tagállamot, hogy ilyen esetben lehetővé tegye az átruházó és a munkavállalói képviselők számára a munkafeltételek megváltoztatásáról való megállapodást, ám arra nem, hogy kizárja az irányelv 3. és 4. cikkének alkalmazását, amint azt a 428/90 törvény 47. cikkének (5) és (6) bekezdése teszi.

⁽¹⁾ HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.

2007. december 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-562/07. sz. ügy)

(2008/C 64/33)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és I. Martinez del Peral Cagigal meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság – mivel 2006. december 31-ig eltérő bánásmódban részesítette a belföldi illetőségűek, illetve a külföldi illetőségűek által Spanyolországban elért tőkevédelmet – nem teljesítette az EK 39. és az EK 56. cikkből, valamint az EGT-megállapodás 28. és 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006. december 31-ig hatályban lévő spanyol szabályozás szerint a külföldi illetőségűek tőkejövedelme 35 %-os arányos kulccsal adózott, míg a belföldi illetőségűek tőkejövedelmére progresszív tarifa vonatkozott, ha a vagyontárgyak egy évnél kevesebb ideig maradtak tulajdonukban, és 15 %-os arányos adó, ha a kérdéses vagyontárgy egy évet meghaladó időtartamban volt a tulajdonukban. Következésképpen a külföldi illetőségűek által viselt adóteher magasabb volt, ha vagyontárgyaikat a megszerzéstől számított egy év eltelte után értékesítették. A vagyontárgyaknak a megszerzést követő éven belül történő elidegenítése esetén is a külföldi illetőségűek magasabb adóterhet viseltek, kivéve, amikor a belföldi illetőségű adóalanyokkal szemben alkalmazott általános adó meghaladta a 35 %-ot (amire csak nagyon jelentős tőkejövedelem esetén került sor).

A Bizottság azt állítja, hogy nem létezik objektív különbség az adóalanyok e két csoportja között, ily módon a külföldi illetőségűek magasabb adóterhe olyan hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely jogellenesen korlátozza a munkavállalóknak az EK 39. cikkben és az EGT-megállapodás 28. cikkében előírt szabad mozgását, valamint a tőkének az EK 56. cikkben és az EGT-megállapodás 40. cikkében előírt szabad áramlását.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-425/03. sz., AMS Advanced Medical Services GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. október 18-án hozott ítélete ellen az AMS Advanced Medical Services GmbH által 2007. december 31-én benyújtott fellebbezés

(C-565/07. P. sz. ügy)

(2008/C 64/34)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: AMS Advanced Medical Services GmbH (képviselő: S. Schäffler ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), American Medical Systems, Inc.

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2007. október 18-i ítéletét;
- az alperest és a fellebbezési eljárásban másik félként eljáró felet kötelezze ezen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a közösségi jog Elsőfokú Bíróság általi megsértésén alapul. Az Elsőfokú Bíróság már nem engedélyezte, hogy a fellebbező a felszólalót csupán a fellebbezési tanács előtti eljárásban hívja fel a védjegye használatának bizonyítására. Az Elsőfokú Bíróság ezzel figyelmen kívül hagyta a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvét, és megsértette a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdését, valamint 74. cikkét.

Az OHIM szolgálatai közötti funkcionális folyamatosság elve szerint ugyanis a fellebbezési tanácsnak a fellebbező által mind a felszólalási osztály előtti eljárásban, mind pedig a fellebbezési tanács előtti eljárásban előadottak összessége alapján kellett volna meghoznia határozatát.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2007. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Financiën kontra Stadeco BV

(C-566/07. sz. ügy)

(2008/C 64/35)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatssecretaris van Financiën

Alperes: Stadeco BV